

عنوان مقاله:

بررسی عوامل موثر بر راه رفتن افراد مبتلا به بیماری مولتیپل اسکلروزیس

محل انتشار:

فصلنامه آرشیو توانبخشی، دوره 20، شماره 1 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

Amin Mahdizadeh - Department of Occupational Therapy, University of Social Welfare and Rehabilitation Sciences, Tehran, Iran

Somayeh Lokzadeh - Department of Occupational Therapy, School of Rehabilitation Sciences, Isfahan University of Medical Sciences, Isfahan, Iran

Azadeh Riyahi - Department of Occupational Therapy, School of Rehabilitation, Arak University of Medical Sciences, Arak, Iran

Seyed Ali Hosseini - Department of Occupational Therapy, University of Social Welfare and Rehabilitation Sciences, Tehran, Iran

Nasrin Jalili - Department of Occupational Therapy, School of Rehabilitation Sciences, Isfahan University of Medical Sciences, Isfahan, Iran

خلاصه مقاله:

هدف بیماری ام اس یک اختلال مزمن التهابی، دمیالینزاسیون و نورودژنراتیو سیستم عصبی مرکزی و همچنین شایع ترین علت غیرتروماتیک ناتوانی نورولوژیک در افراد جوان است. ابتلا به بیماری ام اس در میان زنان، به ویژه زنان جوان نسبت به مردان در سراسر دنیا حدود ۱/۵ تا سه برابر بیشتر است. تخریب میلین در هر ناحیه ای از مغز ممکن است علائم خاصی را بروز دهد. یکی از علائم ناتوان کننده اختلال در تعادل و راه رفتن است که با اشکال در جابه جایی از یک مکان به مکان دیگر، حفظ وضعیت ایستاده و انجام فعالیت های عملکردی مثل راه رفتن و دویدن همراه است. همه این عوامل فرد را در معرض از دست دادن تعادل و افتادن قرار می دهد. شیوع زیاد ام اس در اصفهان، این شهر را در زمره مناطق ریسک متوسط تا زیاد ام اس در آسیا و اقیانوسیه قرار داده است. از این رو این پژوهش بر آن است از دیدگاه کل نگر کاردرمانی، عوامل جسمانی و شناختی موثر بر راه رفتن افراد مبتلا به ام اس (قدرت عضلات اندام تحتانی، شناخت و توجه) را در شهر اصفهان بررسی کند. روش بررسی این پژوهش از نوع همبستگی تحلیلی بود و در آن از روش نمونه گیری دردسترس استفاده شد. جامعه مطالعه شده تمام بیماران مبتلا به ام اس در مرداد سال ۱۳۹۶ در شهر اصفهان بودند که در این مطالعه بر اساس فرمول حجم نمونه و معیارهای ورود و خروج ۷۰ بیمار (۲۴ مرد و ۴۶ زن با میانگین سنی $32/20 \pm 5/7$) مبتلا به ام اس محاسبه و به مطالعه وارد شدند. معیارهای ورود شامل داشتن بیماری ام اس با تشخیص و تایید پزشک نورولوژیست با بررسی ام آرآی بیمار، توانایی خواندن و نوشتن و همچنین توانایی حداقل صد متر راه رفتن مستقل بود. معیارهای خروج نیز وجود هرگونه بیماری نورولوژیک دیگر و تمایل نداشتن بیمار برای همکاری در پژوهش در نظر گرفته شد. پس از ارائه توضیحات کافی و کسب رضایت آگاهانه درباره پژوهش، پرسش نامه و آزمون های مذکور برای انجام پژوهش به آن ها ارائه و تکمیل شد. در این مطالعه از آزمون های بررسی مختصر وضعیت شناختی، ۱۰ متر راه رفتن، برخاستن و رفتن، برخاستن از صندلی و آزمون استروپ استفاده شد. برای تجزیه و تحلیل آماری داده ها از نسخه ۱۶ نرم افزار SPSS و آزمون ضریب همبستگی پیرسون (با توجه به فاصله ای بودن متغیرها) و تحلیل رگرسیون چندگانه به روش گام به گام استفاده شد. یافته ها در این پژوهش ۷۰ بیمار مبتلا به ام اس واجد شرایط مشارکت داشتند. نتایج به دست آمده همبستگی منفی و معناداری را بین نمرات آزمون سرعت راه رفتن (۱۰ متر راه رفتن) با نمرات متغیرهای قدرت عملکردی عضلات اندام تحتانی ($P < 0/001$) و توجه ($P = 0/01$) نشان دادند. همچنین همبستگی معنی داری نیز بین قدرت عضلات اندام های تحتانی با میزان تعادل دیده شد ($P = 0/01$). نتایج آزمون رگرسیون گام به گام نشان داد متغیر قدرت عملکردی عضلات اندام تحتانی بیشترین سهم را در تبیین واریانس میزان سرعت راه رفتن در این افراد داشته است. نتیجه گیری بر اساس یافته های این مطالعه، بین عوامل جسمانی و شناختی اثرگذار بر تعادل و راه رفتن در افراد مبتلا به ام اس که هنوز قادر به راه رفتن هستند ...

کلمات کلیدی:

Gait, Muscle strength of lower extremities, Attention, Cognition, Multiple Sclerosis, راه رفتن، قدرت

عضلات اندام تحتانی، شناخت، توجه، مالتیپل اسکلروزیس

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1849331>

